

Η ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗ.

ΤΟΜ. Ε.

Συνδρομή προπληρωτέα,
διὰ τὸς ἐντός τοῦ Κράτους ἀνά
42 φύλλ. Σελ. 2.
Διὰ τὸς ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 4.
Διὰ τὸς ἐν Τουρκίᾳ. Γρ. 20.

ΑΡΙΘ. 55.

Τιμὴ καταχωρήσεως, ἡ γραμ-
μὴ ὀβ. παλαιούς 3.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα
εἰς τὸ ὑπογραφεῖον Κ.Ε.
ΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπιγράφονται πρὸς
τὸν ἐνταῦθα Συντάκτην τῆς
εἰς α ο λ α π α θ ή κ ε ς.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 29 ΜΑΡΤΙΟΥ 1862.

ΠΡΑΧΤΙΚΑ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΤΙΝΟΣ ΚΟΙΝΕΙΟΥ.

Μέσαθ' ἀπὸ μιᾶς φυρίδας

Ὡ τί ἄκουσα, ὦ τί εἶδα!

— Κάπουθε. —

Ζητᾶμε τὴν ἄδεια τοῦ ἀνεχτικοῦ μας ἀναγνώστου
νὰ ἐλθῇ γιὰ λίγαις στιγμαῖς τὸ μάτι του ἢ τ' αὐτί του
ἢ καὶ τὸνα καὶ τᾶλλο, σὲ μία φυρίδα μιανῆς θύρας μια-
νοῦ Κοινείου.

Ἡ σκάλας εἶνε κομματάκι μακριαῖς καὶ δύσκολαις,
μὰ ἡ ἀνάβασή τους βοηθεῖ πολὺ τῇ χόνεψι — Τὸ
σπῆτι ὅλο φαίνεται διηρημένο σὲ τόσα ζουρλοκέλια. μὰ
ἂς λάβῃ ὑπομονὴ ὁ ἀναγνώστης νὰ ἰδῇ καὶ ν' ἀκούσῃ
πόσο τὰ φαινόμενα ἀπατοῦνε — Ἰδοὺ φίλε ἀναγνώστα
ἐφθάσαμε, νὰ ἡ θύρα, νὰ καὶ ἡ φυρίδα! βάλε τὸ μάτι σου
καὶ τέντοσε τ' αὐτί σου, καὶ ἐμεῖς εἵραστε, ἐδῶ καὶ σοὺ
ἐξηγάμε ὅσα θὰ ἰδῇς καὶ ὅσα θ' ἀκούσῃς. Εἶνε ἓνα πα-
νίγραμα καὶ ἓνα παντάκουσμα ποῦ σοὺ προσφέρεται
χάρισμα, μὴ χάνῃς λοιπὸν καιρὸ, λέγε τί βλέπεις;

— Βλέπω ἓνα στενὸχωρὸν δωματίον σὰ ζουρλοκέλι,
μὲνα τὰβλί στῇ μέσῃ γιομάτῳ ἐφημερίδες — Βλέπω ἓ-
νανε ποῦ ἀνέβασμένος σὲνα σκαμνὶ φωνάζει καὶ συντα-
ράσσεται σὰ δαιμονισμένος, καὶ σὰ νᾶθανε κάττι στὸν
ἀπόλυτον πλειστηριασμὸν καὶ πολλοὺς ἄλλους ποῦ τσα-
κύνονται ποῖος νὰν τὸνε πρωτοαντιστοχῇ.

— Απλοικώτατε, ἀναγνώστα! εἶνε ἀπεναντίας ὁ Πρό-
εδρος ποῦ διαβάσει τὸν ὀνομαστικὸν Κατάλογον καὶ οἱ
συνεργαῖροι ποῦ ἀπαντοῦνε, — ὁμπρός.

— Τώρα ἐκεῖνοι ὅπου λὲς συνεταίρους σὰ βαρεμένοι
ἀπὸ τὰ λόγια του, πέρνουνε καθένας μίαν ἐφημερίδα καὶ

διαβάξουνε φυσικὰ τὰ νέα τῆς Ἀμερικῆς, ἀφίνοντας τὸν
Πρόεδρο μὲ τὸ στόμα ἀνοιχτόνε.

— Ὄχι, ὄχι, εἶνε ποῦ περνᾶνε σὲ ἀναθεώρησι τὰς
Γραφὰς καὶ τὰ δογματολόγια τοῦ Κόμματος ποῦ βρίσ-
κονται σκόρπια, στὰ κύρια ἄρθρα καὶ στὰ πικροῖλα
ἐκείνωνδε τῶν παλαιῶν ἐφημερίδων, ὅσαις ἐγραφήθηκαν
πρὸ τοῦ μεγάλου σχίσματος.

— Στῆρες! ν' ἀκούσουμε τί λέει ὁ Πρόεδρος:

Ἄνδρες κομματικοί,

Ἡ ἰδέαις παληόνουνε σ' αὐτὰ τοῦ λαοῦ σὺν τὰ ρούχα
ἀπάνου στῇ ράχι τοῦ γυναικῶνε μας, ἦτανε ἐποχὴ ὅπου
ἐλέγαμε καὶ δικαίως πῶς πᾶς μὴ τοῦ κόμματος μας
ἦτανε βάρβαρος δηλ. προδότης, μὰ τώρα ὅπου ὁ και-
ρὸς γλύφοντας κόντι — κόντι (σὺν τὴν ἀρκουδα τ' ἀρκου-
δοπουλα) τοὺς πρωτομάρτυρας τῆς ἰδέας τοὺς ἐτελειο-
ποίησε, συνταυτίζοντάς τους μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς ἡμέ-
ρας καὶ μὲ τὴν πρόδοτον τῆς ἐποχῆς — τώρα, λέω, δὲν ἤθελ'
εἶνε ἄτοπο, ἀλλὰ μάλιστα πολὺ χροιαζόμενο, νὰ τροπο-
λογήσουμε τὴν ἀρχικὴ ἐτούτη ἰδέα, καὶ νὰ ριμοντερ-
νάσουμε τὸ στενὸχωρὸν καὶ πεπαλαιωμένο τοῦτο ρούχο
ὅπου διακρίνει τὸ κόμμα μας. Ἄς τὸ κάμουμε λοιπὸν,
ἂς τὸ πλατύνουμε καὶ ἂς τὸ φροντούσουμε, τὰ φροντό-
ματα τώρα εἶνε τοῦ συρμού, γιὰτὶ νὰ μὴν ἐφαρμόζουν-
ται καὶ στὸν πολιτικὸν κόσμον; Θυμηθῆτε τὴν παροιμίαν
ἄξινα ὁ γαῖδαρος καὶ ἐκόντηνε τὸ σαμάρι του, μ' ἀφρὺ
τὸ σαμάρι ἐτούτο εἶνε στὰ χέρια μας, καὶ ὁ γαῖδαρος
σταῖς διαταγαῖς μας, τόσο θέλει ν' ἀξίνουμε κομμάτι τὸ
σαμάρι καὶ νὰ σκεπάσουμε καλλήτερον τὴν πληγρομένη
ράχη τοῦ γαϊδάρου;

Στὴν ἀρχὴ ἴσια νὰ συστηθῇ τὸ κόμμα, καὶ νὰ δια-
δοθῇ τὸ ἱερὸ τοῦ ὅχι καὶ τῶν καλῶ. Ὅσον καὶ δικαίον νὰ
μὴ δεχομίστε σὺν ἀδελφοῖς πρὸς ἀνθρώπους ἐκείνους
εὐχρινεῖς καὶ ἐπιμους. Αὐτοῦτως ἡ ἐκάντης παρε-
βλέσθη, ἐκεῖνη τῶν ἀρχηγῶν μας ἦτανε τοση ποῦ ἐδί-
καε ὅλο τὸ συναδελφάτο καὶ ἔμενε κρύλες (τότες εἶνε
ποῦ ἐμπήκα καὶ γὰρ στὰ αἵματα). Τώρα πρόκειται νὰ ἐ-
ξετάσουμε ἂν ἡ εὐχρινεῖα τῶν αἰσθημάτων πρέπει νὰ

ἵνεκ' ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνεν τῶν νεοσυλλέκτων, καὶ κατὰ τὸν ἥτις προποιοῖς ἡμπορεῖ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ κόμματος ὡς ἀντικαταστήσῃ τὴν πεπειθῆσιν. Μπορεῖ τὸ κομμάτι μου νὰ μὴν κόβῃ, μὰ μοῦ φαίνεται πῶς κ' ἐκεῖνοι ὅπου γιὰ τὰ ἰδιωτικά τους συμφέροντα ἢ γιὰ ὅποι- αδήποτε αἰτία κημόνουνται πῶς συμμερίζονται ταῖς ιδέαις μας, κ' ἐκεῖνοι λέγω δὲν πρέπει ν' ἀποσπῶνουν- ται ἀπὸ τὰς μητρικὰς μας ἀγκάλας — Ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶνε τάχα δι' ὅλους ἀνοιχτή, δὲ δέχεται ἀδιακρίτως ὅλους; Ὁ Παπᾶς δὲ δίνει τάχα τὸ ἀντιδωρον καὶ δὲν εὐλογεῖ ἐξ ἰσοῦ τὸν χριστιανὸν, τὸν θρησκομανῆ καὶ τὸν ὑποκριτῆ; Ἄν ἡ ὑποκρισία εἶνε ἓνας φόρος ποῦ ἡ κακία πληροῖναι τὴν ἀρετὴν, δὲν εἶνε καὶ ἡ προποιοῖς εἶνα δῶρο ὅπου οἱ δυσαρεστημένοι ἐνὸς κόμματος πληρο- νουν σ' ἓνα ἄλλο; καὶ ἂν ἦνε ἔτσι γιατί νὰ κλοτσᾶμε ὑ- περήφανα καὶ ἀπερίσκεπτα τὰ δῶρα ὅπου μᾶς προσφέ- ρεται;

Ὁ Δημότης Δεμουλὲν = (ὑποτονθορίζει.)

Τῶν ἐχθρῶν μισῶ τὰ δῶρα,

Δὲν τὰ θέλω ἅς τὰ κρατήσουν!

Τοὺς μισῶ κ' ἅς με μισήσουν

Προτιμῶ τὴν φυλακὴν!..

Ὁ Πρόεδρος: Σιωπὴ Δημότα Δε-Μουλὲν. — Οἱ στίχοι σου ἐκεῖνοι εἶναι ὅλους παράκαιροι καὶ ὁ σκοπὸς τους ἀδιαφέρει πλέον τὸ πατριωτικὸ μας ἀκροατήριον — και- ρίς παιτὶ πράγματι. — Τί ἔλεγα ᾄ! ναί — Ἀκούς καὶ σοῦ λένε ὁ δεῖνα εἶνε καταχθόνιος εἶνε ἔτσι, εἶνε ἀλλήλως ἐπολέμησε πάντα τὸ κόμμα μας, κ' ἂν τώρα κημόνεται πῶς εἶνε προσκολλημένος σ' αὐτὸ, τὸ κάνει γιὰ τοῦτον ἢ γιὰ κεῖνον τὸν σκοπὸν, ἂν γένεται ἀδελ- φός μας τὸ κάνει γιατί δὲν ἡμπορεῖ νᾶνε τίποτε καλ- λήτερο. Ἐμεῖς ὅμως πρέπει νὰ κυτᾶμε τ' ἀποτελέσ- ματα καὶ νὰ παραβλέπουμε τὰς αἰτίας, νὰ κυτᾶμε τὸ τέλος καὶ νὰ λησμονοῦμε τὰ μέσα, καὶ πρέπει πάντοτε νὰ λέμε. Ἰδοὺ ἓνα ἄτομο κερδεμένο γιὰ τὸ συμφέρον μας. Quod dat accipimus, καὶ ἅς ἦνε ὅ,τι καὶ ἂν ἦνε. Λένε μερικοὶ ἄλαλοι πῶς οἱ ἀποστάτες μιᾶς αἰρέσεως καὶ οἱ προδότες ἐνὸς κόμ- ματος εἶνε πάντα ἐπιφόβοι, ἀλλ' ἡ ἱστορία καὶ ἡ καθη- μερινὴ πείρα μᾶς ἀποδείχνει τὸ ἐναντίον καὶ κάμμία θρησκεία, κάμμία ιδέα, κανένα κόμμα δὲν ἔλαβε ποτὲ πλέον θανασίμους ἐχθροὺς παρὰ ἐκείνους ὅπου ἀπ' αὐτὸ ἀπεσχυρτήσανε, οὔτε πλέον ἐνθέρμους ὑποστηρικτὰς ἀπὸ τοὺς νεοφυῆς του καὶ παλαιούς διώκτας του. — Τί νὰ πούμε περὶ ἐντιμότητος καὶ σὲ τέτοιαις ὥραις; ἡ ἐντι- μότης εἶνε καλὴ καὶ ἀξία μὰ στὸν πολιτικὸν κόσμον εἶνε τίποτος καὶ ὄχι οὐσία, εἶνε στολίδι καὶ ὄχι φόρεμα, εἶνε ἰσχυρὸς καὶ ὄχι σῶμα. Ἄς μὴν ἔχουμε λοιπὸν τὴν σκιο- φόβια μερικῶν περὶ ἐντιμότητος, ὄντες τὴν εὐρίσκουμε καλὴ καὶ ἐκείνη, μὰ καὶ χωρὶς αὐτὴ τὸ κόμμα δὲ χά- νεται. Τί ἤθελε γένουμε, ἐρωτῶ, ἂν μετὰ προληπτικῆς διαπιστώσεως ἐπρεπε νὰ ἀπασκομιχίσουμε ἀπὸ τὸ κόμμα μας ὅλους τοὺς ραδιοῦργους, ὅλους τοὺς κερδοσκοποῦς, ὅλους τοὺς τοκογλύφους, τοὺς κακοὺς υἱοὺς, τοὺς δυσ- τρόπους συζύγους, τοὺς συκοφάντας κτλ. κτλ; Ἐπρεπε

βεβαίως νὰ κινήσουμε πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς μυθολογο- μένης Ἀτλαντίδος καὶ ἐκεῖ νὰ στήσουμε τὴν Πλατωνι- κὴν καὶ χιμαιρικὴν ἐκείνην κοινότητα, ποῦ οἱ Πορι- τάνοι τοῦ τόπου μας ὄνειρεύονται. Ἀδελφοί! πρέπει νὰ εἴμαστε ἐτοιμοὶ νὰ δεχομᾶστε μὲ τὴν χαρὰ τοῦ πατέρα τοῦ ἀσώτου υἱοῦ ὅποιον ἔρχεται, ὅθεν ἔρχεται κ' ὅπως ἔρχεται, ἐτούτῃ εἶνε πολιτικὴ Εὐαγγελικὴ, εἶνε ἐκείνη ὅπου ἐβρίξε τὸν πρῶτον ἀκρογωνιαίον λίθον τῆς τερα- στίου Δημοκρατίας τῶν Ῥωμαίων, εἶναι ἡ μόνῃ ὅπου μᾶς ὑπόσχεται ἐπιτυχίαν καὶ θρίαμβον!.. Θὰ συχωρέσετε, ἐλπίζω ὅλη μου ἐταῖρη τὴ λογοδιόρθωσι, μὰ εἶχα ἀνάγκη νὰ ξεθυμᾶνω, καὶ νὰ ξεράσω τὴν ὀργήν μου στὰ μου- τρα τῶν Ποριτάνων ποῦ αἰωνίως μᾶς μέμψονται καὶ μᾶς κακολογοῦνε, — Ἀπερνῶν τώρα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν σᾶς προτείνω νὰ προτείνουμε πῶς προτείνει τὸ κόμμα ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ τὸν διδάσκαλον Κ. Θ. Καροῦσον καὶ τὸν Κ. Μ. Χαριτάτον. (ψυθιρισμός μεταξὺ τῶν Δημοτῶν.)

Ὁ Δημότης Σιμὼν ὑποτονθορίζει: Δάσκαλε ποῦ ἐδί- δασκες καὶ νόμο δὲν ἐκράτεις!

Ὁ Πρόεδρος: — Σιωπὴ Κύριοι, διὰ τὸν πρῶτον εἶνε ἀχρεΐαστο νὰ σᾶς εἰπῶ τίποτε, εἶνε ἐκεῖνος ὁ ἴδιος ὅπου ἐξ αἰτίας μας δὲν ἐπρόφθασε νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἄλλην τοὺς καταλόγους του καὶ ἀπεκλείσθῃ. Ἐτότες Κύριοί μου, εὐσμίφερε εἰς τὸ κόμμα νὰ μὴν ἔμπη ἐκεῖνος εἰς τὰ πράγματα ἀλλὰ τώρα... στήν ἀναβρεξιά καλὸ εἶναι τὸ χαλάζι, (ἐπευφημῖαι). Διαβάσετε ὅσα ἀπὸ τὰ πενήντα καὶ κάτω ἔγραψε, ἀναλογίστετε τὴν θυσία ὅπου ἔκαμε νὰ γράφῃ χυδαῖστῃ (ψυθιρισμοί) θυμηθῆτε πάλε σᾶς παρακαλῶ πῶς ἄλλο εἶνε ὁ πατριωτὴς καὶ ἄλλο ὁ ἄνθρωπος θεωρούμενος ἀπὸ πολλοὺ κοντὰ στὸν στενὸν καὶ μικροσκοπικὸν κύκλον τῆς δυσκόλου ἐκπληρώσεως τῶν κοινωνικῶν καθηκόντων του. — Ὅσο γιὰ τὸν ἄλ- λον ὅποιος ἔχει τίποτε νὰ πῇ ὑπὲρ ἢ κατὰ ἅς τὸ κάμῃ γιατί ἐγὼ ἐβαρέθηκα κηρύλας. — Τὸν Καπελέτο τόνε φέρνουνε ὁμπρὸς αἱ Ποριτάνοι, ὦρα τους καλὴ καὶ μαϊστράλι φρέσκο, καθὼς καὶ τὸ γέρο Πυλαρινό. Ὁ Πυ- λαρινὸς ἤθελ' εἶνε καλὸς μὰ δὲν ἤδῆλεπαι παρακεῖ ἀπὸ τὴ μύτη του!.. Ὁ ἄλλος εἶνε ἓνας κάπποιος Κατσαίτης, εἶνε ἀχρεΐαστο νὰ σᾶς πῶ τίποτε γιὰ δαύτονε ἐπειδὴ μᾶς εἶνε δι' ὅλου ἀδιάφορος — Ὁ Λασκαράτος ἂν δὲν εἶχε κάττι τρελλαῖς θεωρίαις περὶ ἐντιμότητος καὶ προό- δου, ἂν ἤξευρε σὰν κ' ἐμᾶς νὰ ξεχωρίζῃ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν πολίτην, ἂν ἤθελε κηρύττῃ τὴν ἀλήθειαν ποῦ κηρύττουμε ἡμεῖς ἀφίνοντας, κάτι ἄλλαις ἀλήθειαις ποῦ δὲν πρέπει νὰ λέγονται, ἂν ἐμπόριε νὰ προσποιηθῇ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ κόμματος, ἂν ἤξερε ἐνὶ λόγῳ νὰ σέβεται τὸν εὐγενέστατον ὄχλον... Ἀλλ' ὁ Λασκα- ράτος δὲν ἡμπορεῖ ποτὲ νᾶνε ὁ ὑποψήφιος μας, καὶ εἶμαι βέβαιος ὅπως κ' ἂν ἤθελε τὸν προτείνουμε πρῶτος πρῶ- τος ἤθελε μᾶς μασκαρᾶν. Προτείνετε λοιπὸν μὲ τὴν ἀλήθειαν ὅποιους σᾶς ἐπρότεινα καὶ ἀναθεματίζετε — Εἶνε ἀχρεΐαστο νὰ σᾶς πῶ πῶς πρέπει νὰ γὰρ ὁμοφρο- σετε, πάρτε τὰ ἴδια φωνημονύμια ὅπου ἐχορηγεῖσθε τὴν ἄλλην φωνά, καὶ ἀλλάξατε μοναχὰ τὰ ὀνόματα. Περιγράψετε τὴν φαταψία — ὁμορφα ὁμορφα.

Πέτε καὶ δύο λόγια ἐμφυχωτικὰ γιὰ τοὺς ἐντίμους συναδέρφους μας κ' ἔτσι φιλοτιμῶνται κ' ὄντες ματαχρειαστὴ κάμμιαν ἄλλη πατινάδα εἶνε ἔτοιμοι.

— Ὁ Πρόεδρος καταβαίνει ἀπὸ τὸ скаμνὶ ἐν μέσῳ τῶν ζητοκραυγῶν τῶν συνεταίρων.

— Ὁ Πατριώτης Μαράτι Προτείνω κάτι νὰ εἰπωθῇ περὶ τῶν ἐγγχωρίων Συμβούλων.

Ὁ Δημότης Ζανφές. Οὐ! καλὸ τυχε ἔφαες τὰ θέμελα! σὰ νὰ μὴν εἴχαμε τόσον καὶ τόσον καιρὸ ἀκόμα — Ἦσύχασε καὶ ἔρχεται ἡ ὥρα σου πατριώτα!.

Ὁ Δημότης Δαντὼν προτείνει νὰ δημηγορήσῃ εἰς τὸν λαὸν ἐκ τῆς καπινοδόχης τοῦ Καταστήματος.

Ὁ Δημότης Κολὲν-Μαλιάρδ — Προσοχὴ γιατί γανόνεσαι!

Ὁ Πρόεδρος — Καλλήτερα κ' ἔτσι μιλεῖ πούλῳ ξέθαρχ.

Ὁ Δημότης Βερνάρδ: Ἐγὼ σὰς ἔλεγα νὰ πᾶμε νὰ κοιμηθούμε.

Ἡ πρότασις τοῦ ὑπνηλοῦ Βερνάρδ: περνᾷ διὰ πλειοψηφίας καὶ ἡ συνεδρίασις ἀναβάλλεται διὰ τὴν αὔριον.

Τώρα ἂν θέλῃς ἀναγνώστα ἄσε τὴ φυρίδα καὶ πᾶμε σπῆτια νὰ μιμηθούμε τοὺς Δημώτας. — Εἶμαι βέβαιος πὼς ἔχεις μεγάλη ὀρεξὶ νὰ κοιμηθῇς, κ' ὄντες ματαχρυσήσης καὶ θές νὰ γλεντίσῃς τρέξῃ κάλε σὴ φυρίδα τους.

Κύριε Συντάχτη. Παρακαλόνταςσε νὰ τυπώσῃς τὴν ἀκόλουθη παρατήρησήμου εἰς τὴν «Ἀλήθειαν», διὰ τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ ἀξίου ἐντίμου καὶ ἱκανοῦ Θεωδωράκη Καρούσου, ἐπιθυμῶ ἀκόμη νὰ δηλώσῃς εἰς τὸ κοινὸν ὅτι, τὴν Κατηγοριάνμου κατὰ τοῦ Τσαρλατάνου τῇ Ζάχυθος τὴν ἐδέχθηκε ὁ βουλευτῆμας Δ.ρ Ν. Φωκάς, καὶ θέλει τὴν παρουσιάσῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, κατὰ τὴν ἐντολὴν ὅπου τοῦ ἔδωσα.

Εἶμαι ὁ φίλος Α. Α.

Καταχθόνια διαγωγή τοῦ ριζοσπαστικοῦ κόμματος στὲς σημερινές ἐκλογές.

Ἡ χθесινὴ ὑποψηφιότητα ποῦ μᾶς ἐπρόβαλαν οἱ πράχτωρες τοῦ κόμματος τούτου ἐδυσσεύστησε γενικῶς ὅλους τοὺς τιμίους-νοήμονας ὅλων τῶν κομμάτων, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν ριζοσπαστῶν τῶν ἰδίων.

Τί λοιπόν; Νὰ πιστέψωμε εἰς τοὺς πράχτωρες ὅτι τὸ κόμμα λείπει ἐξολοκλήρου ἀπὸ πρόσωπα ἀρμόδια διὰ τὴν ἀντιπροσωπίαν; ἢ νὰ ἐξάξωμε ὅτι οἱ ἐντολιζόμενοι κομματάρχιδες ἔχουνε χρεῖαν ἀπὸ αὐτόματα ψήφοι; (1) ἢ, ποῦ ἄμποτε νὰ ἦν' ἔτσι καὶ ὅχι ἄλλως, οἱ πράχτωρες τούτοι εἶναι γιὰ κάθε ἄλλο ἀρμόδιοι καὶ γιὰ τὸ ἔργον ὅπου ἀναλάβανε; Ἐν ἀπὸ τούτα βέβαια θε νὰ νταί, καὶ ὅποιον καὶ ἂν ἦναι, δυσφημῶνται.

(1) «Ἐβγάλαμε τούτους γιατί δὲν εἴχαμε ἄλλους καλλίτερους! Ἐβγάλαμε τούτους γιατί τούτοι θέλει ἀκολουθοῦνε τυφλὰ τὸ Ζερβό!» ἰδοὺ τὰ δικαιολογήματα τῶν πράχτων.

καὶ ζημεῖονε τὸ κόμμα.

Τὸν ἕνα ὑποψήφιον δὲν τὸν γνωρίζουμε, δὲν ἀκούσαμε ὅμως ποτὲ τίποτε οὐδὲ καλὸ, οὐδὲ κακὸ, οὐδὲ ἀδιάφορο δι' αὐτὸν, καὶ ἰδοὺ ὅλο ὅσο ἔμπορεῖ νὰ ποθῇ ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς ὑποψηφίου.

Ἀλλὰ ὁ Καρούσος! Ὁ Θεωδωρὸς ὁ Καρούσος ὑποψήφιος τοῦ λαοῦ!... Καὶ προσομιᾶζετε λέγοντες ὅτι τὸν προτείνετε ὡς ἄτομον ἄξιον τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ!... καὶ σύμφωνα μὲ τὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας προσδεύετε!... ὅτι προτείνοντέςτον ἐχπληρῆτε χρέος πρὸς τὴν πατρίδα;... ὅτι συστήνοντέςτον διάγετε μ' ἐκείνην τὴν εὐσυνειδησίαν ἡ ὁποία πάντοτ' ἐχαράχτησε τὰς πράξεις σας;... Καλοὶ ἄνθρωποι, δὲν ἐφοδύστενε κάνε μὴ σας πιάσωμε στὸ λόγος καὶ σὰς πούμε ὅτι ποτὲ λοιπὸν δὲν ἐφειθήκατε μ' εὐσυνειδησίαν;

Ἰδοὺ προβάλλονται ὡς ὑποψήφιοι τοῦ λαοῦ δῖο ἔντιμα, ἄξια, καὶ ἱκανὰ πρόσωπα, ὁ διδάσκαλος Κ. Θ. Καρούσος.... κτ.λ. Τὰ ἐθνικὰ καὶ πατριωτικὰ αἰσθήματα τὰ ἀνέπτυξε καὶ καθεκίστην τὰ ἀναπτύσσει.... Θέμου, Θέμου! ἀδύνατο νὰ πᾶν κανεὶς ἐμπρὸς ἀντιγράφοντας τὰς ἀδιάντροπες ἐκείνης ψευτεῖς καὶ ἀναγκουλιὰς ποῦ βάνονται ὡς θυμίαμα σ' ἐκείνον τὸν χαμερπῆ ἀργυρολάτρη, καὶ σὰ δόλος στ' ἀγκίστρι γιὰ νὰ πιастῇ ὁ λαός.

Μὰ, καλοὶ ἄνθρωποι, δὲν εἶναι τούτος ὁ Καρούσος ἐκεῖνος ὅπου στὰ 1856 ἀψηφόντας συνείδησιν κ' ἐντροπήν, ὑπεράσπισε στὲς ἐφημερίδες τὰς πολιτικὰς καὶ θρησκευτικὰς κατάχρησες τῶν μεγαλοσιάνων τοῦ τόπου μας, δίσκοντας μὲ θρῖσις καὶ συκοφαντίας τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ, κ' ἐμὲ ποῦ τὴν εἶπα; Καὶ δὲν ἔκαμε τούτο γιὰ νὰ κολακέψῃ τοὺς δυνατοὺς, καὶ νὰ στερωθῇ καλλήτερα εἰς τὴ θέστυ; Δὲν εἶναι τούτος ὁ Καρούσος ἐκεῖνος ὅπου ἐπὶ ἀνδρῶν ἐσχιδιάζοντας νάχη γυναῖκα χάρισμα, καὶ τὴν ἐσυκοφάντησεν ὅμως καὶ τὴν ἐχωρίσθηκε ὄντες ἴδε πὼς τοῦ ἔρχεται φθεινώτερα νάχη παλακίδα; Δὲν εἶναι τούτος ὁ Καρούσος ἐκεῖνος ὁ πάντα ἔτοιμος ν' ἀρνηθῇ τὸ Χριστὸ, μὲ τὸ χέρι ἀπάνου στὸ Εὐαγγέλιον, ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων, γιὰ νὰ κερδίσῃ μόνον ὀλίγα χρήματα; Δὲν εἶναι τούτος ὁ Καρούσος ἐκεῖνος ὅπου ἔχει τὰ Δικαστήρια γεμάτα ἀπὸ τὰς ἀτιμίες του;... Καὶ εἶναι λοιπὸν ἐτοῦτος ὅπου συστήνετε στὸν λαόν; καὶ τὸν συστήνετε μὲ τὴν θαυμάσια προσποιημένη πεπαιθωσιν;... καὶ λέτε τοῦ δυστυχῆ τοῦ λαοῦ, τοῦ ὁποίου τὴν εὐπιστίαν καταχρᾶσθε, πὼς ὑπάρχουν ἐν ταῦθα σχέδια τὰ ὁποία πρέπει νὰ καταστρέψωμεν, καὶ συμφέροντα τὰ ὁποία πρέπει νὰ καταστρέψωμεν;!... Αἱ, σύρτε, μαθητάδες τοῦ Λομπάρδου! ἄλλα σχέδια καὶ ἄλλα συμφέροντα προσωπικὰ δὲν ὑπάρχουν παρὰ τὰ δίκαια. Σαῖς τῶ ὄντι προσφέρετε τοῦ λαοῦ τὸν Καρούσο, ὡς ὁ Λομπάρδος θέλει προσφέρει τοῦ ἀφροστουτοῦ ἕνα καταπότη φαμακωμένο (1) Σαῖς πραγματικῶς ἔχετε σχέδια προσωπικῆς ωφέλειας, καταχθόνια καὶ λαοχτόνα, τὰ ὁποία ἐμεῖς μετὰ τὰς ἐκλογὰς θέλει δαλῶμε οἷον,

(1) 1855, ἐπὶ χολοφόρας, στὴ Ζάχυθο.

για νὰν τὰ ματαιώσωμε, καὶ νὰ σώσωμε τὴν κοινωνίαν ἀπὸ τὸν νέον τοῦτον κίνδυνον εἰς τὸν ὅποιον εὐρήσκειται.

ΑΝΔ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

Ἡ «Ἀλήθεια» ἔβαλε: δύο φορές ἀράδα τὸ Θεωράκη μὲ τὰ σκουτιάτου τὰ λαμπράτικα! μὰ τοῦτο δὲν εἶναι δίκιο. Οἱ ἐκλογεῖς πρέπει νὰν τὸν ἴδουνε καὶ μὲ τ' ἄλλων, πλ. καθ' ἡμέραν...

Ὁ Κύριος Καρούτος, καὶ κάθε ἄλλος λύκος, νὰ μὴν νομίζῃ πὺς δικάζει νὰ σκεπάζεται μὲ τὸ δέρμα τ' ἀρνι-
ου, καὶ νὰ χῇ κ' ἓνα Μπάμπια-Ψευτάκη νὰν τὸνε λήρῃ ἀρνί, γὰρ νὰν τὸνε δεχθῶμε γ' ἀρνί.

Γκιόνι πὺς νομίζουνε πὺς εἶναι κάποιες ἀλήθειες ὁ-
ποῦ δὲν πρέπει νὰ λέγονται, σφάλουνε. Κάποιες ἀλήθει-
ες, σὲ κάποιες περιστάσεις, πρέπει νὰ λέγονται: ἄλλως,
ἀρῶνουμε τοῦ γαλιότους καὶ μὴς πνίγουμε.

Ἐκ φανὴ σὲ πολλοὺς πὺς ἔκαμα τοῦτο γιὰ νὰ ρίξω
ἀντίπαλόν μου. Δὲν ἔχω ἀντίπαλους! Δὲν διαγωνίζομαι
γιὰ νὰ μείνω. Ἐχω κἀλλη στημένη γιὰ νὰ μετρήσω
ποσες δεκάδες συμμερίζονται τὰς ἀρχέμους. Τὸ ρίξιμο
τῶν ὑποψηφίων ὧλων δὲν ἤθελε φέρει οὐδὲ μίαν ψήφο
πρὸς σὺν τὴν δίκῃ μου Κἀλλη.

(ὁ ἴδιος)

ΦΑΓΟΠΟΤΙΟΝ.

Ἔδως τι διπλωματικὸν γεύματος τοῦ ὁποίου σκια-
γραφοῦμεν τὸ πρόγραμμα:

ΠΡΑΞΙΣ. Α'. Ἐκτελεῖται ὅλη διὰ γενικῆς καταδροχ-
ῆς τῆς τηγανητῶν κοταλετῶν. Οἱ συνδαιήτορες μετὰ
συγκολλημένης σπένσεως σκορπῶσιν πρὸς ἀλλήλους
βλέμματα ὀρεκτικῆς εὐχαριστήσεως τὰ τηγανερὰ ἐκεῖνα,
ἀτίνα συμβολικῶς καὶ ὡς κατ' ἀναλογίαν παριστάνουσι
τὰ διάφορα μέλη τῆς τηγαρισθείσης ἀντιπολιτευσεως,
δὲν ἐκφεύγουσι οὐδὲ ἐν εἰς τὴν ἐκδικητικὴν ὄρεξιν τῶν
συμποσιαζόντων — Μακάριος ἀνὴρ ὁ εἰς βρόχους καὶ
χαλιδάρια ἐξαρκούμενος καὶ μὴ μυανθεὶς εἰς τὰς σκλη-
ρας ἐκείνας ὁμοφασίας...

ΠΡΑΞΙΣ. Β'. Ἐμφάνησις τοῦ παστίτζου, τῆς ἐκφραστι-
κωτάτης δηλονότι εἰκῶνος τῶν κομματικῶν συγχωρεῦ-
σεων καὶ τῶν ἀλλοκότων συνδιασμῶν, καὶ κατὰ τινὰς
ἄλλους, τῆς πολιτικῆς μας καταστάσεως. Οἱ Συνδαι-
ήτορες στεναίνουσιν ἤδη ἐκ πολυφαγίας, πειρῶνται διὰ
προσωπικῶν τινῶν μικρῶν προπόσεων νὰ πνίξωσι τοὺς
γαστρικούς... ἐλέγχους τῶν... ὑπὸ τὸ ἀμυδρὸν φῶς τῆς
φαντοσίας, φευγαλέον παρίσταται αὐτοῖς τὸ διπλωμα-
τικὸν αἶτιον καὶ ἐπανέρχονται... εἰς τὸ παστίτζο.

ΠΡΑΞΙΣ. Γ'. Τὸ πνεῦμα τῆς ἀντιπολιτευσεως εἰσέρχε-
ται, οὐχὶ πλέον ζωηρὸν καὶ ἐν εἰδῇ περιστερᾷ ἀλλ' ἐν
σχήματι Γάλλου ἐφημέριου. Χερὲς γλωσσῶν βρασμέ-
νων καὶ κατακερματισμένων παριστάνουσι τὰς ταπεινω-
θείσας καὶ ἐμπειρωθείσας γλώσσας τῆς ἀντιπολιτευσεως.
Ἐνώπιον τοιοῦτου ἐλεεινοῦ θεάματος οἱ συνδαιήτορες
ἀντὶ νὰ συγκινήθωσι, φρικτὴν πνέουσιν ἐκδίκησιν κατὰ

τοῦ ἐφημέριου ἐκείνου τέρατος, κατὰ τῶν κατακερμα-
μένων ἐκείνων γλωσσῶν καὶ τινάσσοντες τὰ μαχαίρια
καὶ περούνια, σκληρὰ διανοοῦνται κατὰ τῶν θυμάτων
μαρτύρια: ὁ βροκολοφάγος σκανδαλιζόμενος φρίττει καὶ
στήνει μετὰ τὸν αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων γιγαντιαίων πρό-
χωμα ἱεροῦ χαλιδάρου. Οἱ Συνδαιήτορες ἐν τούτοις ἐν
βουγμῷ ὀδόντων παραδίδονται εἰς τὴν Γαλλοφαγίαν καὶ
γλωσσοφαγίαν τῶν ἀντιπάλων τῶν.

ΠΡΑΞΙΣ. Δ'. Θριαμβευτικὴ εἰσόδος τοῦ Ἀγγλοδοτικού
Κύριου — Γαστρικὴ ἀγωνία τοῦ ὀρθοδόξου βροκολο-
φάγου.

Τὸ ἐν πλήρει Βρεταννικῇ ἀγερωχίᾳ ἱστάμενον τοῦτο
πινάκιον, εὐστόχως παριστᾷ τὴν δυνατὴν συγχώνευσιν
τοῦ Ἀγγλικοῦ καὶ Ἰονικοῦ στοιχείου, ἐγείρει τὴν φιλο-
τιμίαν καὶ φιλοποσίαν τῶν συνδαιητῶν καὶ προσκα-
λεῖ αὐτοὺς εἰς τὸ προκείμενον εἰς ἐξ αὐτῶν αὐτοσχε-
δίας ψάλλει:

ὦ ὕψιστε, σπλαχνίσου, ὅλα τὰ πλάσματά σου,

Μὴ θέλεις τὰ ὄργανά σου νὰν τὰ καταφρονοῦν!

Εἰν τώρα τόσα χρόνια πὺς δὲ μόνον λατρεύουν

Πλὴν μὲ μισθὸν πιστεύουν

Πὺς θεὸς νὰ ἀνταμειφθῶν.

Ὁ ἄπιστος κλεῖεται, φοβᾷται δειλιάζει

Ματαιῶς κυττάζει

Ἐσὲ νὰ κρυφθῇ...

Σπλαγχνίσου κ' ἐκεῖνον, κ' ἐκεῖνος θυρήσου

Πὺς ἦτον παιδί σου

Προτοῦ σ' ἀρνήθῃ!

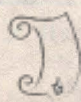
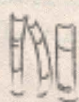
ΠΡΑΞΙΣ. Ε'. καὶ τελευταία. Εἰσέρχονται τὰ Pot-pour-
ri τῶν ἐδεσμάτων καὶ γλυκισμάτων — Φιρόδη-μίδην
διατεθειμένα, κατὰ τὰς ἰδέας τῶν συμποσιαζομένων. —
Ὁ Συμποσιάρχης προτείνει τὴν ὑγιάν τοῦ νέου Προέδρου
τῆς Γερουσίας, ἡ πρότασις μετ' ἀγαλλιᾶσεως γίνεται
καθ' ὅλην τὴν τράπεζαν δεκτὴ (θόρυβος, ἐπευφημίας
καὶ ζητοκραυγαί). Κύριός τις συγγενικῶ ὀνόματι καὶ
τίτλῳ ἀγχιστείας εὐχαριστεῖ τοὺς συμπότας καὶ προ-
τείνει τὴν ὑγιάν ἐκείνου ὅστις ἐγένετο ὁ αἷτιος τοιαύ-
της ἀναγορεύσεως (ζητοκραυγαί καὶ θόρυβος) Κύριός
τις, ὡς δὴθεν ἀντιπροσωπεύων ἐκεῖνον ὅστις ἀντιπρόσω-
πεύει ἐκεῖνον, ὅστις ἀντιπροσωπεύει τὴν Α. Μ. τὴν Χα-
ριτόδωτον Ἀνασσαν, εὐηρεστήθη ἐν ὀνόματι τῆς Ἀνάσσης
νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς συμπότας. Διὰ τοῦ αὐτοῦ τούτου
σωρίτου ἀπέδειξεν ὁ Θεμιστοκλῆς ὅτι τὸ τριετές του νή-
πιον ἐκυβέρνησεν ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Αἱ Ἀθηναί, ἔλεγεν ὁ
ἐνδοξὸς μας πρόγονος, κυβερνοῦσι τὴν Ἑλλάδα, ἐγὼ κυ-
βερνῶ τὰς Ἀθήνας, ἐμὲ κυβερνᾷ ἡ φιλότατη σύζυγος,
τὴν σύζυγον κυβερνᾷ τὸ νήπιον ἄρα τὸ νήπιον κυβερνᾷ
τὴν ὅλην Ἑλλάδα, καὶ ὁ αὐτὸς οὗτος συλλογισμὸς ἀ-
νεδείκνυε τὴν Α. Μ. κατὰ τὸ ἐσπέρας ἐκεῖνο ἀντι-
προσωπευομένην παρὰ τοῦ ἐντίμου ἐκείνου Κυρίου!

(Ἀκολουθεῖ.)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Ὁ ὑπεύθυνος. Ἐκδότης ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΕΡΑΛΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ»

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.Σ3.41 Φ1.0053